USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juřičkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **K. O. D.**, zastoupený Mgr. Tomášem Verčimákem, advokátem, sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 3. 2021, č. j. MV-13938-5/SO-2021, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2023, č. j. 15 A 39/2021-36,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Tomáše Verčimáka, advokáta.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze ve věci žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu.

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, není-li navrhovatel či věc, které se návrh týká, od soudního poplatku osvobozen podle § 11 tohoto zákona. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle odst. 3 téhož ustanovení zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[4] Vzhledem k tomu, že současně s podáním kasační stížnosti nebyl soudní poplatek zaplacen, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením z dne 17. 7. 2023, č. j. 6 Azs 198/2023-11, k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení usnesení. Zástupci stěžovatele bylo usnesení doručeno dne 31. 7. 2023 (pondělí). Lhůta k zaplacení soudního poplatku v délce patnácti dnů od doručení usnesení tak marně uplynula dne 15. 8. 2023 (úterý).

[5] Stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost bezhotovostním převodem na účet Nejvyššího správního soudu dne 16. 8. 2023 (středa). Otázkou, kdy dochází k zaplacení soudního poplatku, je-li placen bezhotovostně na účet soudu, se Nejvyšší správní soud zabýval již v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012-49, kde vyslovil, že *„zákon o soudních poplatcích neobsahuje výslovnou právní úpravu, která by určovala, kdy nastává okamžik splnění poplatkové povinnosti v případech, že se účastník řízení (resp. jeho zástupce) rozhodne uhradit soudní poplatek bezhotovostním převodem prostřednictvím peněžního ústavu. V případě takto zvoleného způsobu platby je tedy stěžejním výklad pojmu zaplacen, užitý zákonodárcem při formulaci jednotlivých pravidel obsažených v ustanovení § 9 (tedy nejen v jeho odst. 7) zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce uhrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. „záznam o složení“, který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“* Tento názor potvrdil také Ústavní soud, který odmítl ústavní stížnost směřující proti citovanému rozsudku usnesením ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12.

[6] V posuzované věci byl soudní poplatek za kasační stížnost připsán na účet Nejvyššího správního soudu ve středu 16. 8. 2023 (viz „záznam o složení“ založený na č. l. 18 soudního spisu), tj. po marném uplynutí lhůty pro zaplacení soudního poplatku, která byla soudem stanovena do úterý 16. 8. 2023.

[7] Stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě, přičemž k jeho zaplacení po marném uplynutí lhůty se podle § 9 odst. 1 věty třetí zákona o soudních poplatcích nepřihlíží (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017-19). Nemožnost doplatit soudní poplatek dodatečně po lhůtě akceptoval jako ústavně konformní rovněž Ústavní soud (viz např. usnesení ze dne 25. 9. 2008, sp. zn. III. ÚS 1730/08, ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. II. ÚS 26/09, ze dne 9. 6. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1156/09, ze dne 27. 3. 2013 sp. zn. I. ÚS 1831/12, ze dne 29. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 3931/12, ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. III. ÚS 2865/15, či ze dne 26. 2. 2021, sp. zn. II. ÚS 414/21). O následku nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě byl přitom stěžovatel Nejvyšším správním soudem v usnesení poučen.

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.) soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. V tomto případě tak stanoví § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, podle jehož věty druhé soud po marném uplynutí lhůty stanovené pro zaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil (výrok I).

[9] Výrok II o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[10] Výrokem III usnesení Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že se žalobci (stěžovateli) vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost, neboť k jeho zaplacení po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Částka ve výši 5 000 Kč bude vyplacena k rukám zástupce žalobce ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým soud o vrácení poplatku rozhodl (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 6. září 2023

Mgr. Ing. Veronika Juřičková
předsedkyně senátu